

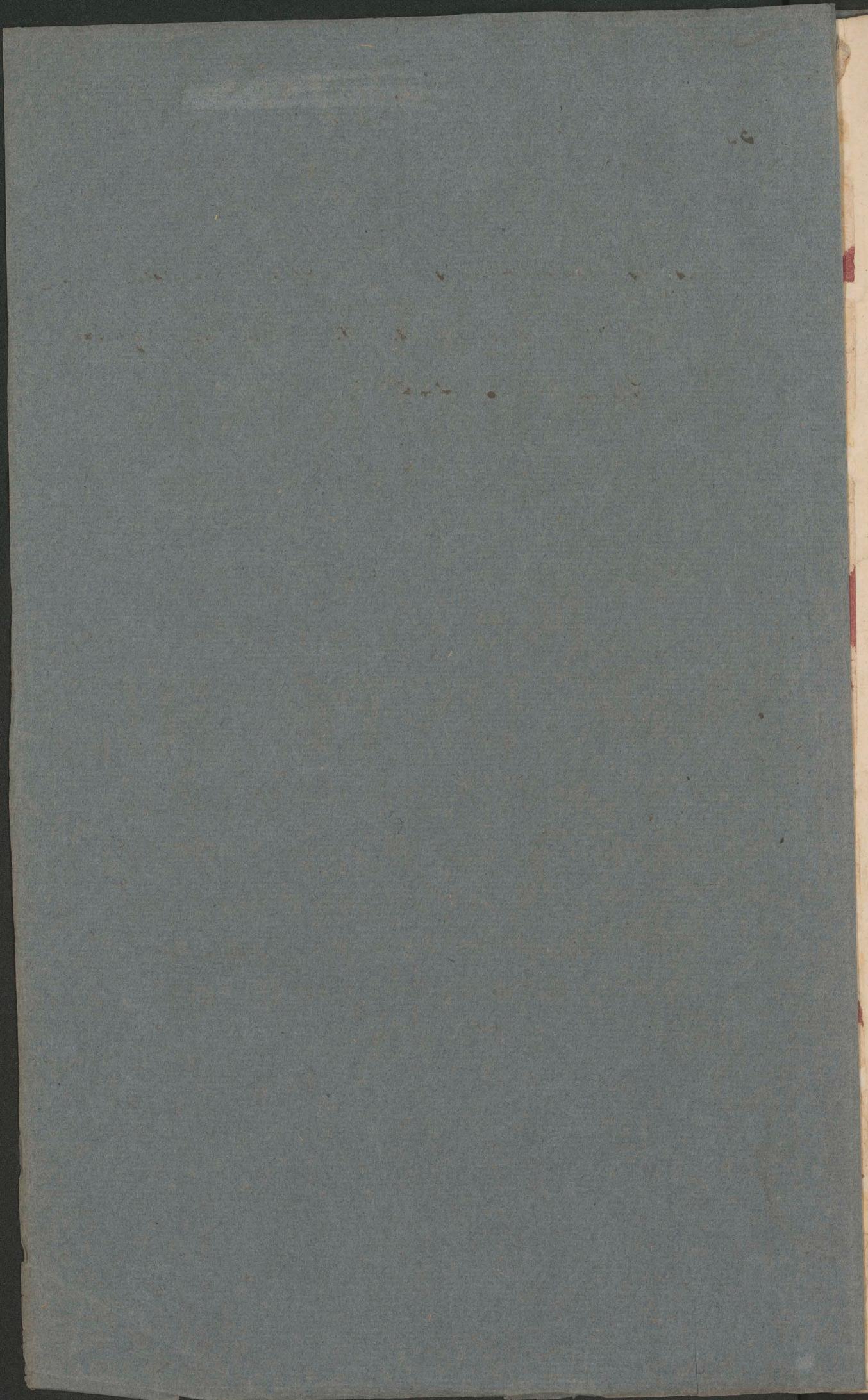
15075

III Mag. St. Dr.

P

5309 Prevo.

Falsitas narracionis de electione Stanislai Leszczyński
regni - et Augusti III. — a quodam Egypte
Polono demonstrata.

FALSITAS NARRATIONIS

De Electione Stanislai Leszczynii

Serenissimi atque Potentissimi Domini.

DOMINI

AUGUSTI III.

DVCIS & Electoris Saxoniae

in Regem Poloniæ Magnum DVCEM
Lithvaniæ &c. ad faciendam utriusque
Electionis Paralellam in publicum
sparſæ, à quodam Equite Polono
demonstrata.

FALSTAF NARRATIONIS

De Elegione Jaminius Legazjum

E

Seruillius adiae Potentissimis Domini.

D MINI

AUGUSTI III.

DAELEGATI Elegoris Saxonis

in Regem Poloniae Magnum DACEM

Lithuaniae &c. ac fidelissimam unitudine

Elegiorum Palauellum in publicum

Ipse, a duorum Edicte Polono

demoultus.

Nter alia scripta, si tamen sic dici menteantur, quibus partium STANISLAI sequaces, Famae Magnorum in Republica Virorum injurij, & quod Iesus est manifestæ veritati reluctantes, pessimam causam suam hactenùs commendare annisi sunt, quò ignaros rerum, quæ proximè actæ sunt, pernicioſis tranquillitati publicæ opinio-
nibus inficerent, benè pro Republica sentientes pessimis consiliis suis involverent, aut saltem eos, qui jam in reprobum sensum dati sunt, ne resipiscant, obfirmarent: prodit nuper quædam narratio Typis Gedanensibus evulgata, quâ in laudem operis, quod male successit, impudenter liberales, Pseudo-Electionem STANISLAI, non qualis re ipsâ fuit, sed qualem fuisse decebat, prolixò quidem, sed ab omni veritate proslus alieno sermone, præsentium calamitatum authores sibi male concij deprædicant; è converso autem in libera legitima & concordi Electione Serenissimi AVGVSTI III, REGIS quosdam defectus, rigidi censure malitiosè fingunt, ac ineptâ utriusque Electionis paralellâ, seu comparatione, suam summis encomiis extollentes, nostram protere damnant.

QVd itaque hujus judicij iniquitas, unicuique facilius patet, opera pretium est, ut quæ in utraque Electione acta sunt, breviter recensem, ac veriori narratione, rei aperta mendacia confundam; non quod veritas hisce adniculis egeat, ut quæ ipsa sui vindex est; aut quod Clementissimi REGIS Nostri Thronum, quem justitia & Populorum amor inconcussum turatur, exigua hacce oppella ad-

A

versus

254 versus folium; quod vento rapitur; imbecillesque factiosorum capitum conatus propugnare prætendam; sed quæ vidi & audivi, immo quæ authenticis documentis, & irrefragabilibus testimonijs probari possunt, ipse met genuinè, & pro rei veritate ideo enarranda suscepi, ut boni Civis partem hac in re adimplerem, ac quantum in me est, mendaicio inoffensum progressum non permittens, eos, qui seducti sunt, ab errore revocarem.

Statim post obitum Serenissimi AVGVSTI II. Regis veri Patriæ Patriæ, immo ipsâ fermè die qua Idem gloriosissimæ memoriarÆ REX Noster desideratissimus, ingenti Reipublicæ damnō, ad meliorem vitam transiit, nemo non videbat, quantum Celsissimus ac Reverendissimus Dominus Theodorus Potocki Archiepiscopus Gnesnensis Primas Regni addictus esset Stanislao Leszczynio ob veterem amicitiam, & sanguinis nexum sibi conjunctissimo, cui quò certiorem viam ad Regium Poloniæ Diadema pararet, nihil intentatum reliquit; Amicos Magnificis promissis; Amulos ultrò oblatâ amicitia; opibus & authoritate in populo potentiores, insolita humanitate; Clientes obtemperandi necessitate; Inferiores demum persuasionibus, authoritate & affabilitate (quam Gens nostra in Principibus Viris maximè respicit) callide temperatis, inducens, alliciens, cogensque quatenus pro Stanislao sentirent. Decebat sanè primæ dignitatis in Republica Virum, cuius præcipuum munus est, Legum promovere observantiam, ut in hoc tristi rerum Statu, cor animumque ab omni privato studio integrum, Patriæ lux Bono servasset, quin etiam alios Concives monuisset & compesceret, si contra Patrias Constitutiones aliquid attentare ausi fuissent, ejusdemque Patriæ felicitatem in concordi Electione REGIS à voluntate Divina, quam consensus Populorum sequitur, cum omni indifferentia expectasset: Sed peccatis nostris justam iram DEI merentibus, secùs factum esse conspicimus, siquidem Celsissimus Primas Regni curas suas non publico bono, ast privatis commodis impendens, vanis remonstrationibus utilitatum, quæ ex Electione Stanislai in Rempublicam redundare possent, suppressis autem periculis, quæ ob graves, & manifestas rationes ex Electione hujusmodi nobis imminerent

255

nerent; Candidati sui partes auxit, simul ac mala, quibus nunc affligimur invexit; Non latebat vicinos Principes quantum Primas Regni credulitate Concivium suorum abutetur, unde monebatur a Ministris eorum, quod sibi à passione Republicæ exitiosa, & quæ inevitabile bellum toti Europæ aliquando inferret cum præsentim temperaret. Sed cùm halce remonstrationes quantumvis amicas, ad Stanislauum referri sentiebat, ceu jam jure victimum, & in ævum ineligibilem, sat imprudenter regessit, hunc se velle, hunc desum exoptare, ac si diceret, occidat modo imperet. Iam ergo bellum, & Patriæ ruinam respirabat, ut ambitionem suam, cuique Candidati coronaret.

Comitia Convocationis, illa videlicet, in quibus Status & Ordines Republicæ tempus Electionis Regini designant, securitati internæ, & externæ prospiciunt, aliaque necessaria constituere solent, in diem 17. Aprilis Anno 1733. authore Primaliali, ut solet, indicta, longè aliter quam Paralellarius Gedanensis narrat, præpotenti factione Primaliali, ad suos frōes cuncta disponente, habitā fuisse, notorium est. Etenim in consesso Nuntiorum, electō Mareschalco Equestris Ordinis, Directore ejusdem Amplissimi Coetus, concessa quidem erat aliqua libertas sentiendi, & dicendi Nuntijs Palatinatum, & Terratum, disserebantque ad mentem instructionum suarum clare & securè contra propositam exclusionem Externorum, deducentes, quod nihil operetur, quandoquidem nec voluntatem, nec desiderium externis Principibus tollat, nec facultates, & vites adimat, quod minus Coronam nostram exambi possint, Legibus quippe nostris ut pareant nullatenus obstricti. Prætensum quoque Juramentum exclusivum publicè detestabantur, deducentes, Juramentum debere esse de re certa, licita, de meliori bono, & non in præjudicium alicujus, libertatem non limitans, neque legibus, quæ Electionem illimitatam esse volunt, contrarium; probantes insuper ante actis, ejusmodi Juramenta raro aut unquam servata fuisse, immo quod nostro ævo p. m. Eminentis Cardinalis Radziejowski Primas Regni Juramentum in Comitijs Regni Anno 1703. Lublini celebratis, a Varsaviā redux violavit. Hac & similia disse-

rentes, quamvis à factione Primatiali interdùm acerbius ar-
 guerentur, utcunque tamen in consesso Nuntiorum audie-
 bantur. Ast ubi eo ventum est, ut Nuntij Palatinatum
 cum Senatu conjunctionem de more fecissent, longe alia re-
 rum facies apparuit; nihil enim libertati profuit Patrum Con-
 scriptorum authoritas, ipsumque libertatis præsidium quod
 est *Liberum Veto* illis Comitiis quodammodo proscribi vide-
 batur, Legum denique auxilia, ceu jam invalida frustra in-
 vocabantur, adeò ut vix vel vestigium veteris illius Reipu-
 blicæ observâsses. Quandoquidem Nuntiis nulla dicendi
 libertas dabatur, dicentes concitato clamore impediebantur
 quò minus audirentur. Illi autem, qui prætensi Juramenti
 nullam esse utilitatem disertè asserebant, contumeliosè ha-
 biti, pugnisque contusi obmutescere cogebantur, reverentes,
 nè quod insolentia minabatur, ex alto præcipites agerentur.
 Nec majorem Senatoribus rām Spiritualibus, quam Sæcula-
 ribus reverentiam sui impotens factio exhibuit, ut quos si-
 lere præterè jubens, super rem non existentem & inco-
 gnitam, non datō deliberationi locō jurare coegit: idem-
 que Juramentum de non eligendo Extraneo, immò etiam
 excludens Patriotas, quorum plurimi, quia magnam inter
 Concives æstimationem habent, ideò, quod in ditionibus
 externis possessiones haberent, ab omni spe acquirendi Coro-
 nam, removebantur, ex sententia sua conceptum (ante-
 quam Projectum Comitiorum Convocationis formatum esset,
 quod primum esse debuit) etiam Nuntios quantumvis reluc-
 tantes explere compulit; quò videlicet angustioribus ter-
 minis indefinitam hactenus Electionis libertatem coarctaret:
 Cui tamen Celsissimus Dñus Janusius Dux Wiśniowiecki Ca-
 stellanus Cracoviensis zelosissimus Patriarum Legum asser-
 tor, subito ac conjunctio Nuntiorum cum Senatu facta es-
 set, per expressum caverat, ne scilicet in hisce Comitiis
 aliquid statueretur, quod antiquis Legibus, præsertim tem-
 pore Sigismundi III. & Michaelis Regum sanctis præjudi-
 caret, sed hæcce admonitio gravissimi in Republica & Pri-
 mi in Ordine Sæcularium Senatoris, suis opinionibus infa-
 scinatos non commovit, ut intelligerent, & saperent. Ex-
 peditus juramentis ægrè obtineri poterat, ut Projectum Con-
 vocationis, potius vero Confœderationis Generalis publicè
 præles.

257

prælegeretur, quia autem ex arbitrio factionis Primalis
icriptum erat, jam idèò vim legis obtinuisse censebatur, fru-
stra perentibus Nuntijs, ut quæ ipsiis perperam inserta esse
videbantur, pro munere suo indicarent; aut saltem ex voto
Fratum adjungenda exponere liceret; Cùm autem lectio
Projecti continua interpellatione Nuntiorum impediretur, pro-
missum, tandem erat ab Illustri Massalski Marechalco Comiti-
orum, integrum unicuique fore, quæ è Republica videntur in
medium proferre, seque omnibus dicendi veniam daturum;
sed finitâ lectione Projecti; Experti sunt Nuntij quâm turpiter
ipsiis cum injuria publicæ Fidei illusum sit, siquidem expeti-
tam pluries libertatem dicendi, factio Primalis incondito
clamore strepituque impediens, ad subscribendum his quæ præ-
potenter, & impériosè dictaverat, cum jugi oppressione liberæ
vocis impulit: Cujus violentiæ testes sunt frequentissimæ sub-
scriptiones Sena torum, & Nuntiorum, quibus certæ præcau-
tiones, quas *salvas* vocant, passim adnotatae leguntur.

Hoc modò finita Comitia Convocationis, sequebantur pri-
vati Conventus Palatinatum, qui *Relationis* dicuntur, eo
quod Nuntij obligentur Fratribus referre, quæ in Comitijs
Generalibus acta gestavè sunt. In his deinde Conventibus
non còdem ubique animò Acta Convocationis audiebantur,
erant quippe, qui violenta consilia reprobarent, & quibus
placerent, præterim factioni Primali addictis, vel quibus
spes utilitatum ex Electione Stanislai literis Primalis Reipu-
blicæ appromissa, vana utique arridebat. Reliqum tempo-
ris, quod à Convocatione ad Comitia Electionis supererat,
impendebat Celsissimus Primas pro lucranda popularitate fa-
vore Stanislai sui, ut in quo capacitatem, authoritatem,
& validitatem cæteris Polonis superiorum, cum gravi inju-
ria Gentis, se observasse fatebatur, ac si ipsi soli datum esset
videre, quod alij non viderent, vel quod ab arbitrio, & ju-
dicio solius Primalis sors regnandi dependeret, nec haberet
Polonia Viros seu Nobilitate generis, seu præstantiâ merito-
rum pares Leñzynio vicinis Potentijs inviso, quia Polono Sce-
ptro in perpetuum inhabili publica lege declarato. Ita de-
num Candidato suo Primas Regni malò nostrò adhæsit, ut
amicas remonstrationes Ministrorum & Ablegatorum Poten-
tilsi-

250
tissimorum in Europa Principum; nè fortè Stanislaum ad Thronum promoveret, præcaventum, indignè rejecerit, nec publicam audientiam, quò desideria Principalium suorum Ordinibus exponerent, concesserit: multò minus autem Reipublicæ communicaverit, quæ nomine Principum Vicinorum intuitu Electionis postularent. Iuvat hoc loco meminisse providi Majorum nostrorum consilii, quod in Actis Interregni de Henrico Valeſio Rege delcriptum, tunc oīpino imitandum erat. Habuit tunc Respublica Viros Natalium splendoribus, prudentiā, opibus, & authoritate in Populo præpollentes, è quorum numero Ioannem Kostka Sendomirensem & Andream de Tenczyn Belsensem Palatinos, ad Thronum evehi plerique exoptabant; exorta tamen dissensione in Comitijs Electionis mutarunt consilium pretiō pacis & tranquillitatis publicæ, Regnique fasces alicui Archi-Ducum Austriae jam jam deferebant: interim dum hoc fine omnia disponentur, advenit ab Imperatore Turcico, non aliquis cum charactere repræsentativo insignis Legatus, aut primariæ distinctionis Minister, sed simplex Emissarius, quem Turcae Czauß vocant, monendo Ordines, ut ab Electione Austriaci cessarent, nisi bellum sibi inferri malent. Hæc quantumvis imperiosa, & Majestate Reipublicæ indigna essent, meruerunt tamen providam reflexionem Majorum nostrorum, quia exclusionem ab Ethnico Principe factam, æquè tulerunt, nè Patriam exitioso bello exponerent. Ast in præsenti casu, non eadem publici periculi ratio, nulla oppositonis Christianorum Principum consideratio, ac diversa longè sacri Legatorum Characteris æstimatio Celsissimo Primate fuit. Qui vel ideò instans periculum ab Ordinibus Regni ignorari, aut non credi volebat, nè fortè maluissent eligerem Regem, sub cuius imperio securi, tranquilli, ac felices viverent, quàm Stanislaum malorum, quæ jam patimur causam. Vidimus utique quàm indignè habiti fuerint, quicunque certam notitiam attulissent de adventu Exercitus Rñssi ci in Lithvaniam, cùm ceu impostores contumeliosè repulsi, tanquam conquisita instrumenta ad avertendum animum à Candidato Primatiali Electoris Populi alto supercilie despicerentur. Horum relationes verissimas, nova in dies commenta, in Palatio Primatis studiosè evulgata suppressebant,

ut

259

ut quibus Authocraticem Russiam, Asiatico vel Civili bello impeditam, nostris rebus vacare non posse, vel alijs ex rationibus, quæ fictoribus in promptu erant, Copias suas à finibus Republicæ revocasse, rerum ignaris imponebatur. Nec de-
ciant, qui hos, similesque rumores, pro re verissima vendi-
tarent, ac fabulas in conclavi Primatiali malitiosè confictas,
tanquam authenticas, & è longinquò allatas, sibi mentientes,
asscurarent. Notorium præterea est, Celsissimum Primate
(quò magis instans periculum celaret) quotiescumque Mini-
stri Extranei secretiū insinuatō Principalium suorum desi-
deriō in punto observantiae Legis, & Constitutionum de an-
no 1710. 1717. & 1718. recelsissent; aliud longè, quam illi
dixerant, composito ad lætitiam vultu, in publico protulisse,
nempè quod Principes hi, prætensæ Electioni jam assen-
tirent, nihilque supereesse quod a potentia eorum Respublica
metuat. Quod deinde commentum ad decipiendum Ele-
ctorem Populum, suisque involvendum artibus, pessimè in-
ventum, autoritate Legati Galici mirum in modum adju-
vabatur: præsertim cum is, asserere non dubitaret, quod jam
intercessissent pacta, quibus Cæsar, & Rulsia, Regi Christia-
nissimo promittebant, non impedituros se Electionem Stanislaui:
Ita ut Ministri harum Potentiarum cogerentur priores
insinuationes suas, tam oretenus quam in scripto repetere, ac
dolum Galici Legati publicè arguere.

VEnit tandem terminus Electionis per Comitia Convoca-
tionis designatus, in quo comparuit numerosissima Nobilitas ex omnibus Provincijs, & Palatinatibus, Regem sibi
electura, non quem ambitio præpotentium obtruderet, sed
qui liberis suffragiis, ac concordibus Civium votis, scilicet
nemine contradicente, hoc fastigio dignus censeretur. Co-
mitia illa ab Electione Mareschalli Equestris Ordinis, de
more Gentis cæpta sunt, & colligebantur suffragia, non sine
contentione, quam divisa studia Competentium excitabant;
Interim dignitas hæc Dño, Radzewski Succamerario Polna-
nensi, affinitate, & prioribus obligationibus Stanislawo ma-
xime addicto, pluralitate votorum delata est, plurimum an-
nitente Primate, nè videlicet tam valido Administro factio-
nis violentæ destitueretur. Eo successu factio Primatialis lon-

gē ferocior; Stanislaum Regem appellavit priusquam eligeretur, omnique specie libertatis, quam haec tenus utcumque simulaverat, remota, Principem liberæ Gentil imperiosé imponebat, quem tamen non nisi omnibus consentientibus Sceptrum capessere jura Nostra volunt. Mox crimen erat, morte expiandum, si quis, præter Stanislaum, alium Candidatum expetiisset; eò quod vix aliquando tribus, aut duabus minus Diadematis sui Competitores Respublica habuit, vel quod ipsum Electionis vocabulum, plures Candidatos præsupponat: unus enim ille, quem jam in Confœderatione Sendomiriensi Ann. 1704 ejuraverat, Celsissimo Primate sufficiebat. Longè demum periculosius suadere, nè prætensa Electione fata Reipublicæ præcipitarentur. Eoque res devenit, ut nec Senatores, nec Nuntii, qui factioni ejus suspecti erant, eò quod pro libertate Electionis sentirent, aut dicerent, ad Szopam, & intra vallum venire possent sine manifesto discrimine honoris, & vitæ: cùm præsto essent, qui vel maledictis impeterent, vel apertâ vi ex nutu Primitatis, insolentes opprimerent. Ac ideo aliqui Palatinatus Lithuaniae, priusquam Campum Electoralem accederent, missis ad Primate Legatis, securitati lux præcavebant, protestantes simul, de nullitate eorum, quæ cum præjudicio Legum, aut oppressione liberi veto attentarentur.

Hæc rerum facies erat, cùm Celsissimus Princeps Wiśniowiecki, Supremus Magni Ducatus Lithuaniae Cancellarius (quem Paralellarius Gedanensis ex occasione privatæ dissensionis Pragam abivisse fingit) indignatus, quod tam audacter avita Libertas jugularetur, Szopa excederet, atque Pragam se conferret, quod remotior esset à tam tristi spectaculo, cui exhibendo, Celsissimus Primas jam se accingebat. Iram magni in Res publica Viri hujus, exacuit levis cuiusdam hominis audacia; is enim de ingressu Copiarum Russicarum Ordines pro debito suo monentem, publicè insimulare non erubuit, ac si ipse Princeps invasionis author esset. Fabula Primi gratissima, mox publica fuit; factione ejus male inventam, studiosè propalante: gravia deinde scommata in Principem petulantiū dicebantur, jamquæ vis imminebat malitiosé delato, quæ cuidam familiari, à factiosis inferebatur;

261

tur; ita ut *Wiśniowiecicus* sibi suisque a malè composita mul-
titudine metuens, protestando de ejusmodi oppressione *Szopam* desereret. Abeuntem sequebantur Amici, Civiumque
numerolæ Cohortes, quibus æquè acerbum erat oppressam.
Electio libertatem, violata jura, Legesque videre.

Commentum illud de cointelligentia Cancellarii Lithuaniae
cum Russis, mox omnibus, qui pro Stanislao non senti-
rent, affingebatur, Primate causam mali, ob proterviam
suam ingruentis, in alios sollicitè reiiciente: Vnde addi-
ctos factioni suæ incitavit, ut ab omnibus testimonium exi-
gerent, quod nec directè, nec indirectè invasionem Russo-
rum sollicitârint. Nemo erat qui tali testimonio subscribe-
re recusaret: ipso duntaxat Celsissimo Lubomirski Sacr: Rom-
Imp: Principe Palatino Cracoviensi inferente; quod propo-
sitioni hujusmodi assensum suum datus esset, dummodò
pariter adjungeretur, Gallorum, Svecorum, Turcarum, &
Tartarorum auxilia à nemine sollicitari. Consilium id zelo-
sissimi libertatis Assertoris, eò quod Primi minus conve-
niret, quidam è factiosis (quorum ingens numerus Curu-
les Procerum pro libertate Electionis sentientium obsidebat)
acerrimè redarguit, petulanter subjungens, ejusmodi pro-
positionis Authorum capita, falcibus demetenda esse. Ad
quæ Palatinus, Vir animi omni periculo superioris, falces
Agricolis relinquendas, ut quæ in Szopa Confessui Amplissi-
mi Senatus destinata, nullius usui essent, gravi sermone re-
spondit: atque contra oppressionem libertatis, cui nec Le-
gum, nec Senatus Authoritas aliquo præsidio erant solenni-
ter protestatus, illicò Szopam reliquit, & Pragam abivit.
Mox eò advenere Celsissimi, Reverendissimus, Illustrissimi
ac Excellentissimi Domini Hofs Episcopus Posnaniensis, Prin-
ceps Wiśniowiecki, Castellanus Cracoviensis, Oginiski Tro-
censis, Szoldrski Iunivladislaviensis, Princeps Radziwill No-
wogrodensis, Sapieha Podlachiæ, Czapski Culmensis, Zaba Min-
scensis, Potulicki Czerniechoviæ Palatini. Skarbek Lancici-
ensis, Zaba Brestianensis, Lazowy Mscislavienensis, Dunin Ra-
domiensis, & Zakrzewski Santocensis. Castellani. Princeps San-
guszko Mareschallus Curiæ M. D. L. Branicki Vexillifer & Su-
premus Rei Armamentariae Regni Praefectus, Princeps Radziwill

C

Supre:

Supremus Stabuli Magni Ducatus Lithuaniae Praefectus, Cetner
Praefectus Culinae, Rzewuski Incisor, Poninski Instigator, Szem-
bek Vexillifer Curiae Regni, Zawissa Ensifer, Sapieha, & Ty-
skiewicz Notarij Magni, atque Sedlnicki Vice Praefectus Sta-
buli Lithuaniae, Vdalticus & Albertus Principes Radziwillij,
Sapieha Brelianensis, Szoldarskij Iunivladislavienses Palatinidæ,
alijquæ, quos vel periculum vitæ à potentiori Factione com-
minatum, Varsavia emigrare impulit, vel quod exirantis
quodammodo Libertatis testes agere nollent, Longum es-
set omnium nomina, quos cum adversus præpotentiam Pri-
matis sanctiori fædere conjunctos Pragæ vidimus: sufficiat di-
xisse; quod considerata dignitate tantorum Procerum, at-
que frequentia Nobilitatis, magna certè pars Reipublicæ
Pragam occupabat, ut jam nemo sanæ mentis de aperta scil-
lione ambigere potuisset. Accesserunt deinde Celsissimus
ac Reverendissimus Episcopus Cracoviensis, Illustrissimi Ma-
łachowski Opoczinensis, Męciński Vielunensis, atque Mści-
slaviensis Capitanei, cæterique innumeri, quorum præclara
Nomina solemni Protestationi subscripta leguntur, grataque
celebrabit posteritas. Nec ita cæcutiebat Primas Regni,
quantumvis ardenti Stanislai favore infascinaretur, ut non
vidisset molimina sua, Pragensium fortitudine, sat potenter
prosterni; totque Proceribus & Nobilibus contradicentibus,
non posse, nisi in scilione, Stanislaum nominari, quod cum
evitare consultum erat, misit aliquoties Delegatos, qui of-
fensos deprecarentur, peterentque, ut mutato consilio ad Cam-
pum Electoralem redirent: precibus non deerat pondus,
quod firmissimas mentes plerumque inflectere solet, sed ani-
mus præcæ virtutis tenax, non patuit dolosis precibus, pre-
tiuque rejecit, maximo Reipublicæ bono, & Libertatis.

Eiusmodi constantiam, ac cuivis fraudi impervium zelum,
factio Primalis contumaciæ arguerat, iamque Proceres
& Nobiles, quod ab oppressorum tyrannide securiores essent,
in adverso Vistulæ littore Patriæ tuæ providè consulentes,
& Stanislaum sibi imponi renuentes, ceu exclusos à jure eli-
gendi Regem respiciebat, ac quos nunc anxius, uti necessa-
rios invitaverat, pro absentibus reputari volebat. Hac ita-
que resolutione accepta, quæ nempè libertas vetandi, inau-
dito

ditō à condita Republica exemplō, crudeliter supprimebatur, placuit Celsissimo Primati, ut Palatinatus ē Castris eocarentur, atque sub Vexillis suis Szopae propius accederent: quibus deinde, exceptis nonnullis, suo ordine dispositis, die ii. Septembris, Celsissimus Primas insedit equo, & magno amicorum clientumque suorum stipatus agmine, proficilseatur, certe non animō colligendi vota in Regem, quem liberrimis suffragiis, nemineque contradicente eligere decet, sed animō imponendi, & sua authoritate nominandi Stanislāum. Siquidem nullō aliō Candidatō, quem Nobilitas indicari vebementiū expetiit, pro natura Electionis propositō, unicum Stanislaum suum obtrudebat, nec auditō responsō Palatinatum (quorum aliqui Principi Wiśniowiecki Castellano Cracoviensi suffragia sua contulerant, plurimi autem Stanislaō simpliciter contradixerant) propinqua Electoris Populi Signa, festinans adibat, continuò acclamante numeroſo comitatu Vivat Stanislaus: quō nec contradictio Nobilitatis, nec diversa à studio Primatis suffragia audirentur. Sequenti die Celsissimus Primas reliquum circuli vitiosi, eōdem quō diximus modō perfecit, omissis tamen nonnullis Palatinatibus, quorum voluntatem sibi contrariam fore iuspicabatur. Iam ergo ipsa duntaxat Nominatio, consummando operi huic deficiebat, quæ nē forte cum scandalo, & nimis evidenti libertatis oppressione fieret (præsertim cū Celsissimus Sacr: Rom: Imp: Princeps Lubomirski Palatinus Sandomiriensis solenniter protestatus fuisset, nullam ac invalidam Electionem fore, nisi priūs Confœderati Pragenses ad Campum Electoralem redirent, & liberis votis suis ad Electionem concurrerent) miserat Primas ad Protestantes Pragenses ex Senatu, Illustrissimos DD. p. m. Szaniawski Episcopum Chełmensem, atque Podoski Castellanum Płocensem, jam autem ex Equeſtri Ordine Magnificos Poniński Dapiferum Posnaniensem, Peplowski Succamerarium Podoliæ, & Wolski Vexilliferum Vilnensem cū invitatione ut adessent Electioni: pariter invitabatur Celsissimus ac Reverendissimus D. Episcopus Cracoviensis, Electioni Stanislai æquè contradicens, ad id tamen tempus Varsaviæ subſi stens. Ast tædiosa fuit Dño Primi omnis expectatio, vicitque omnem rationem sui impotens passio ambitioni conjuncta: non expectato enim reditu De-

legatorum; imò cùm adhuc Pragæ verba facerent, nomi-
nauit Stanisláum, exitiosâ certè festinatione, eumque aliquot
ante diebus Varsaviæ latitantem, per tumultuosas acclamati-
ones factioni suæ addictorum, & repetitas explosiones ma-
chinarum bellicarum, Regem publicavit; priusquam verò
Ecclesiam Collegiatam pro decantando Hymno Ambrosiano
adiret, Szopam exuri mandavit, his ignibus fatale Civilis bel-
li incendium inflammans. Interim éadem ipsâ die Palatina-
tus, quorum libera vox non audiebatur, & contradic̄io de-
spectui erat, è Campo Electorali, seu potius è tristi oppres-
sæ Libertatis theatro Pragam adiverunt: ut in illa consilio-
rum, & doloris societate, veriorem Rempublicam, scili-
cer quæ libertate regitur, constituerent: Quidam autem cum
Cohortibus suis domum redierunt, Actis publicis solennissi-
mas Protestationes inferentes, authentica certè documenta
impositivæ Nominationis Primatialis.

Tanta tum erat frequentia Procerum, & Nobilitatis in
Campis Varsaviæ oppositis, quanta justum exercitum effi-
ceret; utique Stanislaō ipsi è fenestra Arcis prospicienti, ad-
miratori simul ac terrori erat, quoties densa Equitum a-
gmina, sub signis longè latèque ordinata, Reipublicæ con-
sulere, ac tandem prætensam Electionem suam, ceu, illegiti-
mam, violentam, impositivam, & despoticam detestari vide-
ret, ac tum primùm quòd à Primate & Factione ejus Elec-
tionem unanimem fore promittentibus, deceptus esset, agno-
vit seròque doluit.

IAm veniamus ad Electionem Serenissimi AVGVSTI III.
Domini Nostri Clementissimi iustam certè & legitimam. Even-
tus probavit vana ac planè nulla fuisse commoda, quæ Celsissi-
mus Primas Regni, ex Electione Stanislaei promittebat,
jam enim Exercitus Russicus suum inquirens hostem, Var-
saviae imminebat, nullatenus, ut paulò ante fingebar, fi-
nibus Regni cessurus: itaque Stanislaus non securitatem ad-
versus ingruens periculum, atque inevitabilis belli incommo-
da, Legumque monstrosam læsionem (quorum ipse causa
est) Reipublicæ providere, sed sibi suisque fugâ consulere,
inter primas prætensi Regni sui curas habuit. Nè tamen

Ordi-

Ordinibus Reipublicæ abrogandæ usurpationi suæ, restituendæ què paci Pragæ sollicitis, autoritatem Comitiorum relinquere videretur, Acta eorundem nonnullis ex arbitrio suo statutis, rescindi voluit, & tūm demūm Gedanum abiit, Primate, Episcopo Plocensi, Principibus Czartorisciis, Masoviæ, Marieburgensi, & Pomeraniæ Palatinis, alisque nonnullis fortunam ejus eò sequentibus. Priusquam tamen abiret Stanislaus, ut à clementia prætensum Regnum suum auspicari videretur, ita quindecim dierum inducias Ordinibus Reipublicæ Pragæ congregatis concedebat, quò se Regem agnoscerent, ejusque obedientiæ se submitterent, nisi pro hostiis Patriæ, & Rebellibus censeri malling: mandata hæc humanitate, promissis, aliisque artibus, quibus vel generosissimæ mentes patere solent, sat bene temperabat, sed nullo successu; siquidem strenuis Patriarum Legum, & libertatis Defensoribus, longè superioris comminato periculo, vel promissa utilitate animus inerat, nec jugum, quod præpotentia Primatis paraverat, subire volebant, usurpationem Stanislai invicta fortitudine detestantes. Itaque cum nec precibus, nec minis, constantia Ordinum flecti posset, vi adigendos Stanislaus meditabatur, ut vel sic liberam Gentem suæ subiiceret dominationi: sed consilia hæc quantumvis secretius agerentur, non latebant Ordines, qui ut suæ providerent securitati, atque fraterni sanguinis diluvium evitarent, aliquot leuis Pragâ, insperata resolutione abivertunt. Id cum Stanislaus innotuisset, subito, & adhuc non elapso tempore Amnitæ ab ipso propositæ, aliquot Cohortes militum suæ factionis abeentes persequi, & hostiliter aggredi iussit, Fæderatis Pragensibus vim egregiè repellentibus, quamvis tamen sat impedire non potuissent Aggressores, quominus cæsis aliquot Domesticis, ac gregariis Militibus, currus nonnullorum Procerum deprædarentur, vel abducerent. Hæc erat fides publica, prætensemquè Regium verbum Stanislaui, quò Ordinibus ad se Accisuris amnestiam pollicebatur, hæc deinde obseruantia induciarum. Hostilitate illa inspectata certè, non minuebatur animus Ordinum, sed augebatur, quò firmiori vinculo adversis omnem potentiam coalescerent, convenientque Negronia, DEO justæ causæ

vindicē, Stanislau[m] vel ob violatam publicam fidem p[re]aci-
piti fugā puniente.

Remanerant tunc Varsaviæ, Illmij Kijoviæ & Lublinensis Pa-
latini, malorum præsentium strenui cooperatores, qui tra-
ctis in partes suas aliquot Cohortibus militaribus, conductis
que ære Gallico plurimis stipendiarijs, transitum Vistulæ im-
pediebant, nè Ordines Reipublicæ ad priorem Locum, quò
illos p[re]potentia Primatilis cedere coegerat, redire possent.
Interim redierunt in tempore sex Septimanarum Comitijs E-
lectionis præfixo, nondū elatio, ac pleno jure, & legitima
activitate usi, Actum Electionis Regis reasumpserunt. Nec dum
Varsavia libera erat à Militia eotundem Palatinorum, cùm Or-
dines Pragam repetiissent, transitum Vistulæ majori vigilan-
tiâ armati custodiebant. Horret animus, & verba desunt,
quibus exprimam, quanta tum audacia Iuri Gentium, nullibi
non sancto, omnibus injuriosa Factio Stanislai insultabat, ut
qua jubente prædæ magis, quam bello assueti Milites illi, pro-
miscue quæsiri, ac ad omne nefas parati, Palatum Regium
æquè ac Ministri Rulsici oppugnabant, spoliabant, aditus Pa-
latij Legati Cæsarei obsidebant: innocentes ad carceres de-
ducebant, nullumque genus petulantia Militia illa ferox non e-
exercebat; ita ut Ordines nullatenus priorem Locum accede-
re possent. Nè tamen tempus Electioni datum infructuosum
elaberetur, Ordines Reipublicæ Majorum suorum exem-
plum imitati: eoque attentō quod Electioni nullus sit Locus
Lege constitutus, quem pro temporum circumstantia, ac ne-
cessitate, integrum erat Reipublicæ pro placito assignare, &
mutare, Actum hunc in Campo ad Pagum Kamionna dictum,
ubi olim Henricus Valefus Anno 1573. electus fuerat, Deo,
per quen Reges regnant adjuvante, peregerunt: ac quod felix
faustumque sit, Serenissimum FRIDERICVM AVGVSTVM
Regium Poloniæ, & Lithuaniae Principem, Ducem Electorem
Saxoniam, &c. Principem certè justum, piu[m], clementem, omnibus
que Regijs virtutibus dotatum, teste & applaudente Cælo,
tirâ Legum viâ, cum exactissima Liberi veta observantia, con-
corditer, & nemine cogente, vel contradicente, elegerunt; Eum
Regem sub nomine AVGVSTI TERTII nominante Illustris-
simmo, Excellentissimo, ac Reverendissimo Domino Hoſo E-
pisco.

10

263

piscopo Posnaniense, quo jure propter abusum Primarialem, tūm in absentia Illmi Episcopi Vladislaviensis legitimè utebatur. Er hæc est vera, atque genuina Relatio de Actis in ultraquæ Electione, quam mendaci & falsissimæ Narrationi Paralellarij Gedanensis opponimus.

Iam quod attinet *Paralellam* quæ narrationem Gedanensem immediate sequitur, eam ut est, hic apponimus, quo Authoris pessima fides, ex responsione nostra, cuivis punto subjuncta, Benevolo Lectori lucidius pateat.

Paralella Electionis in Regem Poloniaæ.

Stanislai Leszcynski.

I. *At* tota Republica congregata legitimè, hoc est ab omnibus Palatinatibus Terris & Districtibus, plusquam ad sexaginta millia computatis, circa explorationem sensuum per Celsissimum Primatem Regnis quinam in Regem Poloniae deberet nominari: inclamatus est Stanislaus Leszcynski prompta & concordi omnium voce, & Supremo Regni Mareschallo proclamatus & publicatus.

Serenissimi AVGVSTI

III. Regis

1. NE unus quidem fuit in Campo Electorali ex tot milibus Hominum qui Nomen Serenissimi AVGVSTI preferret: unde si nec Republica, nec à Republica fuit propohtus, nullatenus nominari potuit.

Respondetur ad I.

Nihilatenus à tota Republica Stanislaus Electus est, sed tam tūm à numerosiore Nobilitate, scilicet à quadam multitudine mente confusa, dolosis persuationibus, vanisque promissis Primatis in partes Stanislai tracta, vel coacta. In scissa Re-

publica, viginti aliquot Senatoribus, & plurimis Palatinatibus
reclamantibus, contradictibus, & protestantibus, impositi-
vè, despoticè & violentissime nominatus, proclamatus. Iam
autem Electio ut Legitima, legibusque conformis sit, nec qui-
dem uno Nobili contradicente fieri debet.

E Contra Serenissimus AVGVSTVS III. Regius Poloniæ &
Lithvanijæ Princeps, Dux & Elector Saxonijæ, in Regem Po-
loniæ à Republica legitime congregata, pleno jure & acti-
vitate, quæ non in factione Potentum, sed in observatione Le-
gum virtutum & robur habet, gaudente & uiente, uno labio, &
festivis vocibus, scilicet nemine contradicente, nullâ vi & vi-
olentiâ, adhibitâ cū omni *Liberi Veto*, ac Legū observantia debitè
ritè & legitimè electus, nominatus, & proclamatus est. Fal-
sum est, quod Paralellarius fingit, Serenissimum AVGVSTVM
nec Reipublicæ, nec à Republica fuisse propositum, siquidem
non deerant qui Eum Regem maximè exoptarent, ceu Prin-
cipem prium, justum, prudentem, clementem, cæterisque Re-
gijs virtutibus, ornatiissimum, ut qui, è stirpe Regiolagelonica
procedens, felicitatem Reipublicæ aucturus eslet, Magnique
Genitoris sui optimas pro Bono Patriæ intentiones effectu com-
pleturus. Vidimus utique Propositiones typis impressas no-
mine ejusdem Serenissimi Regis Nostri, tempore Comitiorum
Electioñ publicæ distributas, longè majora ac certiora com-
moda, quam vana promissa *Stanislai* erant, demonstrantes, o-
mnium manibus teri ac probari. Quòd autē Candidatus hic in
Campo illo jugulatæ Libertatis ad Pagum *Wola* non fuerit au-
ditus à Palatinatibus proponi, Primatis violentum opus est, cui
nullus præter *Stanislaum* Candidatus cordi fuit, cùm libera su-
fragia clamoribus factiosorum ac armorum strepitu supprime-
ret, vocemque Electoris Populi liberam, quodammodo in-
faucibus præfocaret. Non deerant enim Nobiles, qui Se-
renissimum AVGVSTVM Electorem Saxonijæ REGEM Po-
loniæ exposcerent, nominarentve; quodrum plurimi è diversis
Palatinatibus ac Districtibus recensi possent, sed quantò
vitæ periculô libera suffragia depromebant, vix dici potest.
Illi enim qui tumultuosis acclamationibus feroce, suæque
præpotentiæ confidentes Primatem stipabant, Nobiles pro li-
beritate sentientes ceu Hostes respiciebant, aliumque Candi-

datum

datum præter Stanislaum nominantes, strictis ensibus aggrediebantur, vel scloporum fulmine petebant. Tam inauditam in libera Gente oppressionem pluribus authenticis testimonis probare possemus, præsertim Generosorum Gaspari Konopnicki, Ioannis Wichrowski, Stanislai Morawski, aliorumque, quorum primus testatur, quod cum FRIDERICVM AVGUSTVM inclamasset in Campo Electorali sclopo petebatur, evasit tamen periculum, equo cui insidebat occiso. Reliqui fide Nobili asserunt, eadem de causa Nobilem Koltzynski è Palatinatu Siradiæ in eodem campo interemptum fuisse.

Quo tempore.

2. *E*lectus est tempore determinato per Constitutionem Convocationis immediatè in Anno 1733. celebrata, quæ prescribit ex gravissimis rationibus ut quantociùs expediatur Electio REGIS; instantibus insuper tempore ipsius Electionis Palatinatus, ut Nominatio Regis quamprimum perageretur, prout in simili casu id practicatum fuit in Electione Vladislai IV. Moschis impedire volentibus Electionem.

Quo tempore

2. *E*lectus est Serenissimus AVGVSTVS jam elapsò tempore Electionis, quia expedita legitimè Electione Stanislai finita sunt simul Comitia Electoris, omnesque Palatinatus, Terra, Districtus, valedictione à suo Marescallo recepera, à Campo Electorali recesserunt, nulla facta limitatione actus Electionis: unde si prior Electio defectuosa fuisset, deberet nova institui Electio, nova Comitia Convocationis, nova Congregatio Palatinatum, nova extradi ad id Vniuersalia ē.

Respondetur ad II.

VERUM quidem est, quod impositio Stanislai intra tempus Electioni assignatum, malo nostrò facta sit; sed omnino falsum, quod Constitutione Convocationis prescribatur, datum Electioni tempus, ob quasdam, rationes coarctari debuisse. Maxima tamen ratio erat, ut Primas, adhibita tandem fide, quod Exercitus Russicus jam infra fines Reipublicæ esset, de Stanislao (ob quem hæc tempestas exoriebatur) mis-

270 nūs cōgitans, alium Candidatum, qui vicinis Principibus grātior, Reipublicæ utilior, à legibus non exclusus, ac aver-tendo periculo par esset, Electori Populo proposuisset: ast Primas Pseudo Electionem præcipitavit, ac si illum tæderet expectatio-nis Russorum, nimisquè serò calamitates, quibus nunc pre-mimur venirent. Exemplum de Electione Vladislai IV: Regis, hōc loco à Paralellario non minùs falsè allegatur: siqui-dem tempore Sigismundi III. Moschi ruperant fædus, quòd ipsis cum Republica erat; ut itaque vis hostium propellere-tur, expediverat Sigismundus exercitum Duce Vladislao Filio suo, ut Constit: An: 1632, testatur. Bellum id vitâ Patris in-choatum, continuabat Vladislaus tum Regius Princeps, to-to Interregni tempore, ut ex Actis Confederationis, tum ex Pactis Conventis Vladislaijā Electi Regi patet. Durabat quo-què bellum illud cum Molchis, coronato jam Rege Vladislao IV. imò aliquot annis post Coronationem attestantibus Constit: Regni An: 1633. 1634. 1635, & 1637. Ex quibus clarè liquet, quòd eo tempore Russi non immiscebant se Elec-tioni Regis, neminemquè à Throno excludebant, sed Bel-lum Sigismundo vivente cæptum, Interregni tempore, ac Vla-dislao regnante prosequebantur; Quem Russi non Gedani latitantem quærehant, sed aperto Marte, pro salute Rei-publicæ decertantem tum experti sunt.

Serenissimus AVGUSTVS Tertius REX, electus est (ut su-pra diximus) intra spatiū sex septimanarum Electioni da-tum, quod nec abreviari, nec prolongari posse, plurimæ Constitutiones testantur. Sed quæritur num authoritas & activitas Comitiorum Electionis illi parti Reipublicæ, quæ le-gibus manifestè prævaricabatur inerat? quāvis Primate, & Mareschalcū factionis suæ Antesignanos haberet: an illi quæ Pragæ unita, Libertati prospiciens, pro Iuribus, legibusquæ Patriæ zelaret, atquè contra omnem violentiam protestare-tur? & certè nemo rationis compos, quæ in quæstione sunt, scilicet authoritatem, & activitatē Comitiorum, huic non attri-buet. Nec obest, quòd D. Rādzewski Pseudo Electionis Ma-reshalcus Comitiis valedixerit: id enim fecit, inconsulta sa-niori Parte Reipublicæ, reclamantibus, & protestantibus Ordinibus Pragæ Confederatis, ac contra præscriptum modò allega-

allegatarum Constitutionum, eosdem Ordines authorisantium, ut sine quavis novæ Electionis inductione, tempore quod reliquum erat, in plena activitate, cum qua Pragam recesserant, uterentur, bonoque Publico impenderent; quod eos fecisse, Primas cum sua factione dolet. Scimus utique D. Sigismundum III. sine novis universalibus, ac his solemnitatis, quas Paratellarius exigit, in suburbio Varlaviensi, quod Cracoviense dicitur, ubi nunc Palatum Regium extat, ritè electum fuisse, postquam factiosi in Campo ad Wolum Austracum Principem Regem proclamassent. Utique p. m. Dambski Episcopus Vladislaviensis, post Cracoviensis, Gloriosissimæ memorie AVGVSTVM Secundum à seniori parte Reipublicæ electum nominavit; cum jam Cardinalis Radziejowski Candidatum Gallum Regem dixisset. Nec ideo tamen Electio AVGVSTI minus legitima fuisse, quod ob defectuosam Electionem Galli, nova Electio, nova Comitia Convocationis, nova Congregatio Palatinatum institui, ac nova ad id universalia extradi debuissent, nisi ab aliquo insanæ mentis, dei potest.

In quo loco.

3. Stanislaus electus est in loco designato per tot Constitutiones Regni, & novissime per Constitutionem Comitorum Convocationis 1733. scilicet in Campo Electorali, sic proprio vocabulo dici solito, inter Varsaviam & Villam Wola. Vbi ab immemorabili tempore, juxta antiquas Constitutiones, Electiones fieri solent:

In quo loco.

3. Lectus est Serenissimus AVGVSTVS ex altera parte Vistula, in Campis Pragensibus sub sylva ad Villam Kamień dictam, ubi iter publicum promaniis Electoralibus, taberna loco Szopæ seu stuba Senatoria fuit: contra Constitutiones, morem & consuetudines, cum tamen in similibus actibus tempus & locus per Constitutiones Convocationis determinetur, ita ut actus qui extra assignatum lege locum celebratur, nullus seu invalidus sit.

Respondeatur ad III.

Falsissimum esse, Comitiis Electionis immutabilem locum in

Campo ad Pagum Wola quibusdam Constitutionibus designari, siquidem Reges, tum adhuc hereditarii, solum Coronationis Actum Cracoviæ fieri voluerunt, liberam ubique Electionem Regis, Nobilitati relinquentes. Vnde Majores nostri, post obitum Stephani Bathorei (ut alia exempla præterea) deferentes Szopam, factione Austriacâ laborantem, Civitati Varsaviensi proprius accelerunt, atque in eo loco, ubi nunc Palatum Regium extat, Campum Electoralem formantes, Sigismundum Regium Sveciæ Principem, ritè elegerunt. Cum autem ipsis ab adversariis obijceretur, quod non in solito ac assignato loco, Electionem suam fecissent, responderunt: Quod omnis locus eo privilegio legitimatur, suamque legitimatem habet, cum Viri, ad quos negotia Reipublicæ propriè spectant, cum magno numero Senatorum, & frequente Nobilitate, servata cujusque Dignitate pacifice, sine clamoribus, & strepitu armorum consulunt. Verba hæc ex Patrio idiomate genuinè translata sunt, ex Actis Recensū Varsaviensis An: 1587. de sumpta, ubi de Electione Sigismundi III. Majores Nostri agunt; atque objectiones, quæ tūm ab adversariis passim fiebant, diluunt. Exemplum authenticum relinquentes Posteris, pro exigentia temporis & necessitatis imitandum. Antiquius deinde habemus, post obitum Sigismundi Augusti, cum Henricus Kalesius An: 1573. in Campa ad Pagum Kamionna eligetur. Itaque moribus antiquis (cum Campus ad Wolam à factiosis contra omne jus & fas hostiliter impediretur) in eodem Campo & loco, scilicet ad Kamionnam, ritè, legitimè, ac nemine contradicente electus est à Nobis priscæ virtutis imitatoribus Serenissimus AVGUSTVS Tertius: non quidem sub Szopa (quam Primas exuri jusserat) sed sub libero Iove, teste, & applaudente Cælo. Non merentur fidem quæ Parallelarius fors e Taberna de Taberna, pro Szopa in Nostra Electione habita, benè madidus impudenter scripsit.

A quo Electus.

4. *E*lectus est, quod est essentialem, ac omnibus Palatinatibus, nullo prorsus excepto; prævijs omnibus solenni-

Cszabo

A quo Electus.

4. *E*lectus est nullo præsente Palatinatu, nulla Terra, Districtu nullo, Electus est a paucis ijsqué privatis, nullam ad id mita.

à Re

ratibus, sponte liberè, & cum
summo desiderio à sexaginta &
quod superat milibus Hominum,
ab Electore populo, qui nulli
censura obnoxius fuit.

273

à Republica potestatem habenti-
bus, Electus est à redeuntibus Do-
mum ab Electione in itinere in-
tercepsis, per Universalia Dni.
Lesse ignem & ferrum minantia
compulsi, aliis pretiò conductis.
Electus est à perjuris, quorum
aliqui duabus, aliqui tribus vici-
bus juraverant non eligendum
contra unanimem Reipublicæ men-
tem, & instructionem plerum quæ
Palatinatum, Terrarum & Di-
strictuum, qui non esset Patria
& Matre RomanoCatholicis na-
tus, & qui Dominia sua, aut
Exercitus extra fines Regni ha-
beret. Electus est à proscriptis,
& hostibus Patria, partim per
Constitutionem Convocationis de-
claratis, illis qui in Regem elige-
rent extraneum, & Dominia ex-
tra Regnum habentem, partim
per Decretum Reipublicæ totius in
Campo Electorali, in manifesta-
tione contra Moschorum invasio-
nem concepta, latum; quod per
illos metipso, qui adhæserunt Mo-
schis circa Electionem Serenissimi
AVGVSTI subscripsum fuit:
quod quidem Decretum extendi-
tur non solum ad illos, qui E-
xercitum Moschoviticum intro-
duxerunt, sed etiam omnes illi,
qui ipsis Moschis in posterum ad-
hæsissent, per Decretum illud de-
clarati sunt hostes Patria, capi-
ta in vindicabilia &c. Illud eri-
am animadvertisendum est, quod
cum è Majori Polonia nemo pror-

sus esset, qui Electioni assisteret, duo Adolescentuli Dzialynscii, qui in Scholis Varsaviensibus operam literis navabant, ad actum hunc assumpti fuit, & quod magis adhuc mirandum est: Potoccius septennis infans defuncti Illusterrimi Potocki Mareschalli Curia Regni Filius, ad subscribendum Actui Electionis invitatus & adductus fuit, ut scilicet e Domo Potocciana aliquis partibus Electoris Saxoniae adhaerere credatur, dum hujus Infantis Nomen inter alias subscriptiones legeretur.

Respondetur ad IV.

IN narratione nostra, ac responso ad I. punctum hujus Parallelæ, sat ostendimus qualis fuerit PseudoElectio Stanislai, eiique longè dispar Electio Serenissimi AVGUSTI Terræ, REGIS ac Domini Nostri Clementissimi, quem Ordines Reipublicæ legitime, & in maximo numero Nobilitatis congregati, plenaque activitate usi, ac omnem potestatem ad id habentes, nemine contradicente, nec cogente, ritè, legitime, ac in plena libertate elegerunt; posteaquam Stanislaus vihipensa tot Senatorum, ac plurimorum Palatinatum contradictione, reclamatione, ac protestatione, præpotentiâ Primitis violenter, scandalosè, ac cum monstrosa Legum & Libertatis oppressione, in maxima deinde scissione obtrusus, nominatus ac publicatus, nullatenus verò ab omnibus Palatinatibus, Terris, & Districtibus, multò minus à tota Republica electus fuisset. Ita ut quæcunque à Parallelario, hoc loco studiosè finguntur, nempe quod Serenissimus AVGUSTVS, à nullo praesente Palatinatu, nulla Terra, Districtu nullo, à paucis, iisque privatis, nullam ad id à Republica potestatem habentibus, a redecuntibus Domum, ab interceptis in itinere, pretio conductis. & electus sit, nulla jam egeant refutatione; cum ex supra dictis.

dictis abundè pateat, quām graviter mentita est iniquitas si,
 bi. Nec in reliquis majorem fidem mereretur Paralellarius,
 præfertim quòd Nobiles Vniversalibus literis Illustrissimi de
 Lese Generalis Copiarum Russicarum Ducis ignem & ferrum
 minantibus ad eligendum AVGVSTVM cogebantur, utique
 producat illas, si sibi credi vult; sed hæc responsioni nostræ
 ad ultimum Articulum Paralellæ, quòd eidem Generali gravi-
 ora malitiosè objicit, reservamus. Cùm autem hòc loco sui
 impotens Paralellarius, acerbiori censura Ordines Reipubli-
 cæ perstringat, ac indignationis suæ omne virus evomens,
 Electorem Populum, proscriptos, Hostes Patriæ, perjuros & Ca-
 pita invindicabilia, injuriosissimè appellat, eò, quòd Serenissi-
 um AVGVSTVM, non utroquè Parente Catholico natum,
 Domitia sua & Exercitus extra fines Regni habentem, atque, ut
 factio illa prætendit, Extraneum elegerit: idque contra fi-
 dem juramenti, ac deinde contra Decretum Comitiorum Con-
 vocationis, quòd prætensa exclusio illa statuitur, & quòd
 non dicit, intelligi tamen vult, usurpationem Stanislai constan-
 ter respuerint: ac tandem quòd Moschis adhæserint. Vide-
 amus impudentiam hominis, brevibus indagaturi, unde illa
 aversio Ordinum à Stanislao, ut deinde facilius intelligamus,
 quid persuaserit, ut Serenissimum AVGVSTVM eligerent
 Regem. Contra Stanislaum non ego, sed loquantur leges, ac
 Constitutiones Regni, An: 1593. 1607. 1609. Privilegium Sig-
 mundi Tertiæ An: 1637. Item Constitutiones Ann: 1662. 1667.
 1670. 1703. Confœderatio Sandomiriensis 1704. Constitutio-
 ne Anni 1710. confirmata, ac tandem Constit: Ann: 1717. &
 1718. quarum antiquiores securitati Electionis caventes, eum
 qui vivente REGE, Thronum aliquando usurparet, violenter
 ascenderet, vel ambiret, ipso facto Hostem Patriæ, Infamem,
 ac Regi fastigio perpetuò indignum decernunt: Recentio-
 res autem Stanislaum, ut qui in vita Serenissimi gloriose memo-
 riae AVGVSTI II, legitimi Regis, Potentiâ Exoticâ adjutus,
 Regnum invaserat; ceu hostem Patriæ, Rebellem, violentum
 Vsurpatorem, ac perpetuò ineligibilem disertis verbis damnant.
 Hunc deinde vel ipsa Convocatio Varsayensis ultima, à Regia
 dignitate implicitè excludit; si enim Nobilis jure victus Elec-
 tioni interesse prohibebatur, à potic certè, luce victus in
 Regem eligi nullatenus potuit. Intelligebant præterea Ordin-
 es

276

nes omnia studia Primatis eò collimare, ut REX non qualis dignitati Reipublicæ convenit, tuendis Legibus sufficit, atquè ad colendam cum Vicinis amicitiam desideratur, à Nobilitate eligeretur; sed qui ejus obtemperans voluntati, faceret quod juberet, pro majori Domùs suæ incremento, & depressione æqualitatis. Quod sequenti tempore apparuit, cùm Electum suum cœgit, ut Poniatowscio Masoviæ Palatinô summa Militiæ Præfectura contra Leges exuctorato, eam dignitatem Potocceo Palatino Kijoviæ conserret. Erat præterea Reipublicæ suspecta vetus amicitia Stanislai cum Turcis, quorum protectionem, cæso ad Potoraviam Svecorum Exercitu, Regno pulsus imploraverat, & obtinuerat: nè forte aliquando, solicitante Gallo, arma Reipublicæ Gentilibus conjungens vicinos Principes aggrederetur, Patriamquè exitioso bello exponeret. Vidimus siquidem quantum factio Stanislai in Potentia Turcica confidit, cùm enim Legatus Portæ è Svecia redux, tempore Comitorum Electionis Varsavia transiret, Primas & Palatinus Masoviæ omnino persuadebant eidem Legato, quatenus publicè declararet ingressum Copiarum Russicarum repugnare Tractatui Pruthensi, & esse manifestam infractionem pacis, nec jam Portam Othomannicam posse, quam indicere bellum Russis; sed Legatus cùm hoc fine ad Primatem invitatus eslet, prudenter respondit, quòd si talia injussus diceret, nec Primas, nec omnes Magnates impedirent, quò capite non plesteretur. Tractatus deinde Varsaviensis cum aliquo Principe sibi Confæderato initus, speciali articulo, Dissidentibus plurima indulgens, periculum Religionis Orthodoxæ indicabat à Candidato, qui aliquando privatum commodum, integritati Fidei prætulisset. Maximè autem Civium animis inhæserant vicinorum Principum remonstrations, quibus Primatem (ut jam diximus) avertere nitebantur à promotione illa, nè forte bello, multisqué ærumnis Patriam involveret. Hæ erant rationes, ob quas Ordines à Stanislae abhorrebant. Ast cùm Primi Stanislaus ita placuisse, ut violatis Legibus (quas supra memoravimus) & oppressa Libertate eum Regem, quem anno 1704. ceu hostem Patriæ, ac perpetuò ineligibilem ipsem etjuraverat, despoticè nominaret, non modò intollerabile jugum liberæ Genti imponens, sed etiam Rempublicam periculo belli, quod ab

Exercitu

Exercitu Russico, jam tum in Podlachia existente; atque in auxilium Legum & Fæderum, quæ tum à prævaricatoribus, & oppressoribus illis, impunè violabantur, & si à nemine vocaretur, festinanre imminebat, evidenter exponens: cogitabant Ordines de eligendo Rege, qui tantis periculis par esset, nempe qui Rempublicam à tam contumeliosa impositione vindicaret, Regnumque à militis externi incommodis liberaret. Cùm autem è Nostris nemo, in hacce rerum situacione Regni Diademia exambiret, quòd præpotentiaz Stanislao. Primalis factionis, ad hæc Turcica & Tartarica auxilia, sibi præstò fore gloriantis, viribus inferiores essent: vel quòd Rēpublica Exercitum Russicum, Hostem suum apud nos quærentem, diutiùs ferre deberet, aliquo ex nostris electo, qui usurpationem Stanislai minùs potenter propulsaret: Ac tum omnium animis obvenit Serenissimus AVGVSTVS REGIVS Poloniæ Princeps, duodecies Regio *Iagelonum* Sanguini conjunctus, sicut patet ex Schemate infra adjuncto, sub Litt: A. unde non extraneus (quāvis prætensa exclusio nihil operetur) Princeps omnibus virtutibus ornatissimus, potentia autem, & opibus, cuivis periculo par. Hæc sunt motiva, ob quæ Ordines fasces Regni Principi huic d'etulere; tum quòd plerisque grata memoria maximorum in Rēpublicam meritorum AVGVSTI Secundi inhæreret.

Quomodo autem exclusio illa, scandalosis juramentis insixa steterit, in superiori narratione nostra fideliter recensimus. Iam probet Paralellarius, quòd Ordines Moschis adhæserint, & certè deficiet, nisi innocentes convincere velit, eō, quòd unà cum Stanislao & factione ejus Gedanum non confugerint: ac si Civitas illa totam Rēpublicam capere posset. Cæterū, non est adhærere, cùm Superiori Potentiaz non insultamus, cui demùm communis nobiscum hostis est Stanislaus; Nobis quidem; quia liberum Regnum, à quo lege publica in perpetuum exclusus est, invadere & usurpare contendit. Quæ autem Russis inimicitiaz causa sit? Gedano jam propinquiores, Paralellario dicant.

Reliqua duo mendacia refalluntur manifestatione publica Ordinum Regni, contra oppressionem Primatiale die 14.

Septembris facta: tum Actis Electionis, atque Confæderationis nostræ, quibus eadem manifestatio præfixa est: ubi numeret Parællarius, quot nam Nobiles, præter Dzialynſios è Majori Polonia, Electioni AVGVSTI interfuerint, & inventiet plurimos primæ distinctionis Viros, totidemquæ impudentiæ suæ testes. Dzialynſci nunquam Varsaviæ literis operam dabant, ut quo pro Electione prima vice venerant. Natu majorem jam diu prætextam exuisse, Pataellarius judicasset, si in publico Nuntiorum confessu, mature & quæ Viros decent differentem audiisset. Nec verius est, ijsdem Actis fabulam refellentibus, Potoccum Illustrissimi olim Mareschalli Curiæ Filium Electioni Serenissimi AVGVSTI Terræ subscripsisse; septennes enim pueros, Consilio Primatis, ut qui puerilia agit, relinquimus. Is Infans certè septennis, legitur in Actis Convocationis inter Consiliarios ad latus Primatis tum Interregis officio fungentis, à Republica designatos, quò vel ex hoc merito summis falcibus ætate majoribus propior sit Potoccus.

A quo nominatus.

5. S' *Tanislaus nominatus est à Celsissimo Theodoro Potocki Archiepiscopo Gnesnenſi Primate Regni, cui per Leges Regni per Bullas Pontificias, & specialiter per Constitutionem Comitiorum Convocationis, juramento Episcoporum firmatam, competit expressè, privatiꝝ quo ad omnes alios Episcopos, jus nominandi Regem: ita ut omnes alij Episcopi sub juramento, & pánis à nominando Rege excluduntur: imo per Bullam Sixti Papæ V. si quis Rex à quocunque alio, non à Primate Regni fuerit nominatus, non tantum Episcopus ita nominans incurrit penas in dicta Bulla expressas sed etiam ejus Nominatio nulla, & errita declaratur.*

A quo nominatus.

5. S' *Erenissimus AVGVSTVS nominatus est ab Episcopo Posnaniense Hosio (non Primate) contra juramentum illius generale tanquam Senatoris quo noxia Reipublicæ obligatur avertere. Ille autem per suam nominationem extrema mala Reipublicæ, Liberae Electioni vulnus, Statūs & Legum everſionem, Sangvinis humani effusionem, devastationem Regni, oppressionem pauperum, nec non immunitatis Ecclesiastice, violationem & bonorum illius direptionem induxit. Contra juramentum generale in Comitijs, Convocationis præstitum non eligendi Regem extraneum, aut habentem Dominia sua extra Regnum, contra juramen- tum*

tum speciale ab omnibus Episcopis
in dictis Comitijs emissum, non
involandi ius Primate nomen-
nandi Regem, unde Serenissimus
AVGVSTVS Nominatus est à
tali, qui per nominationem suam
triplex juramentum violavit. Rea-
cte additur quod hæc Nominatio
proceperit ab illo, ad quem exten-
ditur superscriptum Decretum in
manifestatione totius Reipublicæ
latum, & ab ipsomet Nominatore
subscriptum.

Respondetur ad V.

Fatemur Stanistauum à Celsissimo Primate nominatum fuisse,
sed impositivè, & per summam liberi Veto oppressionem,
ut ex supradictis patuit, unde temeritas Primate Bullâ Sixti
V. Papæ minimè authorisatur. Hujus enim verba sunt: *Ad
tollendum verò dissidii, & intestini belli periculum, nullus Epi-
scoporum & Prælatorum, contra ius Archiepiscopi post renunciatio-
nem ab eo factam, scilicet de Persona Catholica NB. SERVATIS
REGNI STATUTIS, ET CONVENTIV DINIBVS in Electione Regis,*
audeat nominare &c. ac si diceretur, quod nullus Episcoporum
hoc ius Primate usurpare potest, dum Primas servatis Re-
gni Statutis, & Consuetudinibus, Regem jam nominavit. Si
autem secus factum sit, scilicet cum Primas libertatem veter-
andi Statutis Regni firmatam, non observans, imò oppri-
mens, aliquem in leissa Reipublica impositivè & violenter
nominavit, liberum esse reliquis Episcopis, præfertim acce-
dente consensu Ordinū Reipublicæ, alium Regem nominare.
Explicatio hæc omnino admitti debet, tum quod verba, quæ
ex Bulla Sixtina annotavimus, disertè velint nominationes non
aliter, quam servatis Regni Statutis, & consuetudinibus à Pri-
matibus fieri. Quæ enim absurdæ inde sequentur, si quis il-
lud ita intelligendum esse existimaverit, ut ad solum Archiepi-
scopum Gnesnensem, omnem in his potestate ita restrictam
esse vellet, ut nullo casu, alium quemquam, id facere posse af-
firma.

firmaret : sequeretur certè , quòd Primates impunè possent concessò sibi jure abuti , & Regem pro libitu , Legibus Patriis suis deque habitis imponere . Ac quòd tot exempla doceant Episopos nominâsse Regem , postquam Primas jure suo abusus esset . Ita Dabski Episcopus Vladislaviensis , Cardinale Radziejowski Gallum publicante , AVGSTVM Secundum nominavit . Stanislaus Karnowski tum Episcopus Vladislaviensis contra Vehancium Primatem Maximiliano Austriae addictum , nominavit Stephanum Regem . Si itaque illi Episcopi , impositioni Primali strenue resistentes , nominârunt , quare Illustrissimus Episcopus Posnaniensis (quem præter Romanam decisionem pro nullitate juramenti in Convocatione violentius exacti , abusus Primatis relevabat) AVGSTVM Tertium nominare non potuisset ? Coeterùm qui vult esse censor , purget se criminè primò : Turpe est in alieno oculo festucam observare , & in suo trahem non videre , suaque crimina in alios retorquere . Vtiq[ue] Celsissimus Primas , contra juramentum Senatorium , quò noxia à Republiea avertere tenetur , per violentam impositionem Stanislai , extrema mala Patriæ , liberæ Electioni vulnus , Statūs eversiōnem , alialque calamitates , quæ hic temerè Illustrissimo Episcopo Posnaniensi imputantur , induxit . Vtiq[ue] violatò juramento Confæderationis Sandomiriensis Stanislau[m] hostem Patriæ in perpetuum ineligibilem obtrusit . Vtiq[ue] contra Juramentum suum in Convocatione de non nominando alio Rege quam qui de consensu omnium rite & legitimè eligeretur , Stanislau[m] in scissa Republica nominavit , ac ideo ter perjurus meritò censendus est .

Quomodo.

6. *E*lectus est Stanislaus cum omnimoda Reipublicæ libertate , sine ullo Exercitu vel armis , quæ aliquem cogerent ad dandum alicui Candidato suffragium . Elec[tus] unanimi omnium , qui erant in loco Nominationis consensu , nemine prorsus contradicente :

Nam

Quomodo.

6. *M*odus Electionis Serenissimi AVGUSTI , fuit in summa coactione , namquæ cincta fuit numero Exercitu , fortibus ut potè armatis persuasionibus extorta , quomodo enim fieri potuit ut esset libera , cùm adeò pauci iisque privati Concives

Nam & Dominus Kaminski, qui se capit in loco Nominationis opponere, ad amicabiles remons strationes, & persuasiones ultero benevolè & sine minima imperitione in eodem loco & tempore à contradictione recessit, & ipse Vivat Stanislaus inclamavit. Capitaneus Opocinensis qui pridie Electionis recesserat ab Electorali Campo scripsit literas, quibus exprimit suam latitiam de felici & optata Electione, Se renissimoquè Electo gratulatur. Ceteri postridie Electionis ad eundem Electum accesserunt jacturationis & submissionis exhibenda causa:

ves per quadruplicem sensum in favorem quatuor Candidatorum divisi, per Confederationem electuri Regem, pro parte Serenissimi AVGVSTI non nisi per Generalem Lesse, uti summa auctoritate utentem, determinati, eodemque Generali primò nominante & proclamante Serenissimum AVGVSTVM, non tam libenter, quam reverenter eidem Electioni annuerint, uti paret ex originalibus literis ejusdem Generalis Lesse ad Dominum Osterman scriptis, in quibus inter alia: hæc de verbo ad verbum habentur: DOMINOS POLONOS inter se dissidentes de Candidato, partim persuasionibus, & pollicitationibus, plurimùm viderunt, & terribiliter adgei, ut eligerent Electorem Saxonie, qui satis potens erit & leipsum in Throno, & suos Electores manuteneret.

Responderetur ad VI.

Svprediis jam tatis probavimus, qualis fuerit Pseudo Electionio Stanislai, scilicet coacta, violenta, sub armis factiosorum liberam vocem vetandi suppressoribus, in scissa Republica, tot Proceribus & Palatinatibus contradicentibus & protestantibus extorta, ut eadem hoc loco repete fastidiosit. Innuit Paralellarius, quod D. Kaminski tempore Nominationis se opposuerit, tum quod ad persuasionem amicorum, statim à contradictione sua recesserit: sed hæc ideo finit, ut recte sentientibus ac si tum liberum veto vim aliquam

& pondus suum habuisset: Scimus enim quām fortes fuerint persuasiones in Campo Electorali, cū in illo factionis æstu nec hincere quidem liceret contra Candidatum Primatiale. Falsissimum deinde est Illustrissimum Malachowski Capitaneum Opocznensem, qui ē Campo Electorali cum Nobilitate signa sua sequente, Pragam abiens, contra Pseudo-Electionem protestatus fuerat, ab hacce contradictione sua recessisse, atque literis Stanislau agnoscisse, siquidem coram Actis Castri Cracoviensis contradictionem suam publica Manifestatione die 11. Ianuarii 1734. data approbat, nullaque literas usurpationi succensentes scripsisse affecurans, Serenissimum AVGVSTVM Tertium Regem ac Dominum suum agnoscit. Hæc de Illustrissimo Malachowski fingens, sibi male conscientia factio Stanislai, diserte facetur, fuisse contradictionem; si ergo fuit, non debebat certè nominari Stanislaus stante vel illa sola contradictione; Eam autem nullatenus revocatam fuisse testatur Protestatio Cracoviensis nuper facta, & Manifestatio Ordinum de die 14. Septembris 1733. cui dictus Illustrissimus Malachowski subscriptus: unde Pseudo Electionis, & Nominationis Stanislai imbecillitas, etiam ipius partis adversæ confessione demonstratur, ut cæteras contradictiones sub silentio prætereant.

Objectiones, quas contra Legitimam Electionem Serenissimi AVGVSTI III. Paralellarius facit, ultra refellere, æquè tædiosum esset: Siquidem modum Electionis nostræ nullo contradicente, nullaque vi cogente, non sub Confederatione (quām post Electionem prout tuitio Majestatis & libertatis coaluisse Acta testantur) liberè, & concorditer peractæ, superius dictis, satis legitimavimus. Restat tantum, ut Calumniatorem mendacii convincamus, in eo, quod fingit Illustrissimum de Lesse Generalem Copiarum Russicarum Ducem, per Universalia sua ignem, & ferrum minantia, Nobilitatem cōégisse ad Electionem Serenissimi AVGVSTI, Eumque Regem summa autoritate proclamasse: Quod ipsum quādam Epistolâ dicti Generalis, ad Illustrissimum Comitem Ostenmann Vice Cancellarium Russiæ, ac si scripta (quam intercepitam fuisse credi vult) probare contendit. Ad hæc respondeo, neminem vidisse hujusmodi Universalia, nec Illustrissimum

mum *Lesse* ullatenus libertatem Electionis, vi aliqua aut com.
minatione perturbasse, imò remotius à Campo Electorali Ca.
stra sua locasse, quò liberiū Ordines, Regem qualis placeret,
concordibus votis eligerent; quāvis tamen, ex mandato
Aulæ suæ amicè suasiſet, quatenus Ordines, compositis ad
unionem animis, Electionem, Stanislavicā legitimiorem, pro
bono Republicæ peragerent, nullam præcisam determinatio-
nem faciens, ut Serenissimus AVGVSTVS omnino eligatur.
Falsitas prætentæ Epistolæ, huic punto annexæ, ita manife-
sta est, ut dubitari nequeat, quod ad labefactandam legitimi-
tatem Electionis nostræ (quā ceu sub Armis exoticis factam
à rerum ignaris censeri voluit) commentum id malitiosissi-
mum factioſi adinvenerint. Siquidem Illustrissimus Genera-
lis *Lesse* statim eadem die nempe 5. Octobris, qua Electio
facta erat, scripsit Praga ad Serenissimam Authocratrieem
Russiæ, nuntiando de felici successu Electionis Serenissimi
AVGVSTI, scripsit quoque alteram Epistolam ad Illustrissimum
Vice Cancellarium Oſtermann de tenore tali. Excellentia Ve-
ſtra dignabuit ex relatione mea ad Conclave Imperatorum trans-
missa, ad quam (ob brevitatem temporis, plura scribere non va-
lens) provoco, ſituacionem rerum, quæ hic aguntur cognoscere. Ho-
die post meridiem, intra quartam & quintam horam, medio milia-
ri binc ad Grochoviam, ubi olim Henricus Valesius è Gallia e-
lectus fuerat, Magnates Poloniae nomine Republice unanimiter de-
clararunt Regem, Serenissimum Regium Principem Electorem Sa-
xoniae. Quod Excellentia Veftra deferre nolui intermittere, per-
manens Tc. Talis erat Epifola ad Illustrissimum Oſtermann,
quam unā cum relatione ſupradicta Domino Maiori Gehey-
ferendam dedit. utraque autem expeditio hæc Petropolim ad
venit, teſtante responſo Illustrissimi Oſtermannij, ipſoque lit-
terarum latore Geheymo, qui ſalvus rediit reportatō mille Ru-
blorum præmiō pro tam grata notitia. Præter has literas,
nullas iam ad Oſtermannum Generalis *Lesse* ſuper hanc rem
expedivit. Vnde copia illarum, quas Paralellartus operi ſuo
adjunxit, falſiſſima eſt, atque ſigmentum ad decipiendos ho-
mines mala fide excogitatum. Scripſerat deinde idem Ge-
neralis aliam Epifolam ad ſolam Serenissimam Authocratri-
cem Russiæ, quā, nulla prorsū interjecta mentione de re-
bus nostris, exponebat nonnulla transitum Viftulæ concer-

nentia, hanc autem Epistolam à Domino Poçey interceptam fuisse, unà cum sub Officiali eam deferente certum est. Quòd de quatuor Candidatis Paralellarius dicit, pro nobis dicit, id enim attribuit Electioni nostræ, quod natura Electionis exigit, jam verò Pseudo-Electioni Stanislai, cum grayi libertatis oppressione, defuit. Nos è quatuor Candidatis in unum nempè Serenissimum AVGVSTVM III. unanimiter convenimus: Illi autem scilicet Primas, & quorquot factioni ejus adhærent, nullò Candidato admisso, Stanislaum per summam vim obtulerunt. Qui vel ipse de subsistentia, realitate, ac legitime Pseudo-Electionis suæ dubitans, mavult ad priorem usurpationem redire: Siquidem in quibusdam literis publicis, non fateretur se liberis suffragiis electum fuisse, sed Regni fasces, ac si diu debitos resumpsisset: neque etiam Electi Regis titulo, ut leges jubent, sed Regis, ceu jam Coronatus fastuosè utitur, nescio tamen ubi locorum regnaturus.

IAM judicio Orbis subsit, quam mendax sit illa Paralella Gedanensis, quam Author simplicitate verborum studiosè affectata, ut eò melius malitiosissimas fictiones obvelaret, compositam, publico obrudit, & genuinam, conscientiosam, veramque credi vult.

Miror, quare Paralellarius pro majori affirmatione falsatum, quibus narrationem suam replevit, famosum testimonium illud septem Episcoporum, de die 17. Septembri, pro Electione Stanislai datum, non allegaverit? quamvis instrumentum illud operi suo aliquam fidem adstruere, imò Pseudo Electionem contra objectiones, quibus passim impugnatur, legitimare videtur. Quis enim tantis Testibus non crederet? quorum Praesulei sanctimonia characteris, & præcipua in Republica auctoritas publicam fidem habet, omniumque estimationem meretur. Nec recogitanti alia ratio occurrit, nisi quòd Paralellarius testimonii hujus autoritatem ulteriori defensioni iniquæ causæ suæ reservavit, vel ceu manifestè falsum consultò suppressit. Siquidem notorium est illustrissimos ac Reverendissimos DD. Vilnensem, Varmensem, Chelmensem, & Livoniam Episcopos, ea die quâ Celsus: Primas Stanislaum nominaverat, Campum Electoralem non a divisse

divisse, sed Varsaviæ in Residentiis suis permansisse. Illustrissimus autem p. m. Epilcopus Chełmensis tum Pragæ erat Protestantibus redditum actu suadens, cùm non expectato redditu suo ac aliorum, qui ipsi adjuncti erant, violenta impunitio illa, machinarum bellicarum repetitis fulminibus publicaretur. Imò à nonnullis fide dignissimis Viris asseritur nec Illustrissimum Episcopum Kijoviæ actui illi interfuisse, sed auditio Varsaviæ reboatu tormentorum tum demum ad Campum festinâsse Quid itaque de Testibus his sentiendum est, qui vel ipsi violentiam factionis adjuvârunt; vel Protestantes, ut dato consensu suo redirent, invitârunt; vel in Campo Electorali non adfuerunt, remque prout acta est non viderunt, Protestationes, & Contradictiones tot Procerum, & Nobilium audierunt, vel non ignorarunt; ac omnia violenter acta fuisse viderunt; nihilominus tamen Electionis & Nominacionis actum liberè unanimiter, nemine contradicente expeditem fuisse, sub fide, honore, & conscientia, audacter testantur, & fabulam illam de Nobili Kaminski recoqvunt, ac si in Campo Electorali omnes præsentes fuissent, cujusvis iudicio relinquo; tum an Stanislaus Leszczynski tot Constitutonibus pro hoste Patriæ, & in ævum ineligibili declaratus, nec hujus maculæ, & æviternæ incapacitatis aliquam abolitionem habens per violata jura legelque præpotentiam Privatis, aliorumque factiosorum obtrusus: an Serenissimus AVGVSTVS Tertius, liberrimis suffragiis Electoris Populi, juxta Leges & Constitutiones ritè, legitimè, & concorditer Electus, & Nomina: tus, ad Thronum Poloniæ potior sit.

206

divitie, sed Alixatis in Regione sua nisi bimaculata. Illius
tunis sacerdotum, ut Episcopae Clericorum tunis Reges et
Protestantum reditum agnoscuntur, cum non excepisse re-
gum regum ac sacerdotum, qui ibi saeculare claret, vires raro.
tunc illa, usque ad hanc generationem tunc tunc
estetim, quo a nouissima illis diuulgatis vita sustinuit nec
illius secundum Episcopatum Rivoire ager illi negotiavit, sed se-
dico Alixatis deposita tunc deinceps ad Cun-
bum festivitatem. Quia iudee de Tempore his festis cunctis et
de aliis aliquantum festis sicut sabbato; ac bissexta
ut dico conuenit pro reditu, invictum ac si in Cunbo E-
legoriam non significaret, remittit tunc sagittam non virgineam
professio, ac Confratricies post Procerum, ac Nopli,
tunc significatur, ac non impudenter; ac omnis visus visus
tunc significatur; uniuersitas tunc Elegoriorum ac Novissimorum
vis significatur, ut peregrinat, uniuersitate cunctis cunctis excedi-
tum possit, ut peregrinat, ac conuenient, significat cunctum.
tunc tunc, ac tunc in illis ab Nopli Virginea secundatur, ac
ut in Cunbo Elegoriorum omnes peregrinat, cunctis in
dicto secundatur; tunc in Virginea Tunc tunc tota Confratricies
upis ab ipso Virginea, ac in sacra mactatione deservit,
nec puluis mactus, ac exercitus intercessores silvam spoli-
tione pessus est Alixatis tunc legendas praedictas Tunc
missis, siquimodo festivitatem ordinatus: ac sereniter
tunc AGASTAS Tunc, peregrinatio multitudine Elegoriorum
tunc Lopuli, jaceat Reges, ac Confratricies nunc.
Elegorium, ac Confratricies Elegorius ac Novissimorum
tunc, ac Tunc Alixatis postea fit.

BIBLIOTHECA
MAGELL
CRACOVIENSIS

21.

J. K. M.

Biblioteka Jagiellońska

std10025848

21.
6.11.6

~~III~~ ~~the~~ ~~longer~~ ~~the~~ ~~shorter~~

~~III~~ ~~the~~ ~~longer~~ ~~the~~ ~~shorter~~

~~III~~ ~~the~~ ~~longer~~ ~~the~~ ~~shorter~~

~~III~~ ~~the~~ ~~longer~~ ~~the~~ ~~shorter~~